

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month, at one shilling a Quarter, payable in advance.

சஞ்சிகை. டிள்.] துராசக ஹு. புட்டாதி மூ. உ திகதி. வியாழக்கிழமை. Thursday, Sept. 2, 1841. [No. 17.

வரலாறு.

உதயதாரகைப் பத்திரத்திற் கற்கை, சாத்திரம், பொதுவான கல்வி, பரிச்செய்கை, அரசாட்சி, மரீக்கம் முதலானவையுடைய நியமம், பிரதான புத்தகச் சங்கதிகளைப் பற்றியும் அச்சுயக்கப்படும். இது தமிழ்ப் பாஷையிலும், இடைக்கிடையே தமிழும் இங்கிலிஷ் கூடினதாகும், எட்டுப் புறமுள்ளதாக நாய்காய் மடித்த தாள் அனலில் ஒவ்வொரு மாதத்து முதலாம் மூன்றாம் வியாழக்கிழமைகளிற் பிரசுரித்தம் பண்ணப்படும்.

இதின் விலை, பத்திரம் ஒன்றுக்கு, உ. பென்சு அல்லது மசு. வெள்ளைச் சலவ், அல்லது மூன்று மாதத்திற்கும் முன்னதாகக் கொடுத்திருந்தால் அப்பத்திரங்களின் விலை ஒரு சலிக்கு.

இதற் பத்துப் பத்திரங்களுக்குக் கையெழுத்து வைத்து மாதாந்த மபணம் முன்னேற் கொடுத்து வைத்து, மறு பெயருக்குச் செலவிடக்கூடிய காரியகாரருக்கு இதின் விலை பத்திரம் ஒன்றுக்கு, க. இ. பென்சு. அல்லது க. பணம். அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு முன்னதாகக் கொடுத்திருந்தால் விலை, க. பென்சு.

இருபதுக்குக் கையெழுத்து வைத்து வருஷாந்தம் முன்னேற் கொடுத்துவைக்கும் காரியக்காரருக்கு இதன் விலை பத்திரம் ஒன்றுக்கு உ. பென்சு, அல்லது அ. வெள்ளைச் சலவ். மூன்று மாதத்திற்கு முன்னதாகக் கொடுத்திருந்தால், விலை ஆறு பென்சு.

பூதவாற் செவ்வை உட.

பூதவம் எழுதிக்கொள்பவர்கள் தாங்கள் அறிவிக்க வேண்டியவைகளை உதய தாரகைப் பத்திரத்தினது முகாமைக்காரருக்கு எழுதித் தவறிற் செலுத்தலுபடியும்.

TERMS.

The MORNING STAR will be devoted to Education, Science, and general Literature, and to the dissemination of articles on Agriculture, Government, and Religion, with a brief summary of important News.

The PRICE of the Paper is two pence a number, or one shilling a quarter, payable in advance.

To Agents who subscribe for ten copies and pay in advance, the price is one and a half pence a number, or nine pence a quarter.

To those who subscribe for twenty copies and pay in advance, the price is one penny a number, or six pence a quarter.

N. B. Postage extra.

Persons who wish to act as AGENTS, may apply to the Publisher, at the American Mission Press, Maney, Jafna.

CORRESPONDENTS may send their Communications post paid addressed to "The Editors of THE MORNING STAR," Batticotta, Jafna.

The following persons are authorized to act as Agents for the "Morning Star."

JAFNAPATAM—Mr. C. F. GRENIER; CHUNDICOLY—M. J. POVRAYASINGEM; WANNARPONY—S. TAMPIAH PILLY; MOOLLITEVO—A. Mc FARLAND; BATTICALOE—S. A. ALLEGECOM MODLIER; CALPENTYN—J. WOODHULL; TRINCOMALIE—Rev. C. HOLE; COLOMBO—PHILIP CANJIMANADAN; KANDY—REV. W. OAKLEY; MADURA—Rev. F. D. WARD; DINDIGUL—Rev. J. J. LAWRENCE; TANJORE—Rev. T. BROTHERTON; MADRAS—P. R. HUNT, Esq. புக்குடுபு.—பத்திர நாகரகாட்சியின.

[BRIEF HISTORICAL VIEW OF INDIA.]

[Continued from page 154.]

இந்துதேசச் சரித்திரம்.—Ancient history of India.

கொஞ்சக் காலத்தின் பின் சிமர்திசென்பவனுக்குப் (Smerdis) பிரதானிக தேசத்தை ஆண்ட தரிசு (Darius Hystaspes) இராசனுடைய பிதாவாகிய இஸ்தாஸ்பை (Gustasp or Hystaspes) என்பவனுடைய காலத்தில் மகாவா (Cutsava) ஊரிலுள்ள இராச புத்தர சாஸியான் ஒருவன் மகாசாலெஸ் எனும் பட்டமுற் தரித்துக்கொண்டு இந்து தேசத்தைத் திணித்து பிறக்க (இராசு) வருஷத்துக்கு

முன்னிருந்து (சுய) ஒருடம் அண்டான். அதின் பின் அவன் மருமகனாகிய கேதராசா (Keda-Rajah பட்டம் தரித்து (சுத) வருடம் இராச்சியம்பண்ணினான். இக்காலத்திற் பாரிசு இராசனாகிய உருஸித் தமென்பவன் இறந்துபோனபடியால் இதர் என்பவன் சேனைகையுஞ் சோத்துக்கொண்டு சிந்து நதி அடுத்த இராச்சியங்களுக்கும் பிடித்துப் பிரா நகரியிற் (Bera) இருந்து இராச்சியம் ஆண்டுவந்தான். மதுபடி கபோலம் (Caulbul) கந்தாரம் (Candahar) என்னுந் தேசத்தவர்களாகிய பத்தர் (Afghans or Patans) இதருக்கு விநாசமா கப் படைபெடுத்து வந்து அவனுடைய இராச்சியங்களைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். இதர் (சுத) வருடம் ஆண்ட பின் இறந்துவிட அவனுடைய சேனத்தனகத்தையும் இருந்த சயசந்தனென்பவன் (Jei-chund) பட்டம் தரித்துத் துணைத்தனம்பண்ணிவந்தான். இவன் காலத்திலே பஞ்சத்தினும், பெருவாரிக் காய்ச்சலினும் வெகுசனம் அழிந்துபோயிற்று. சயசந்தன் இராச்சியமாண்டு வருகையில் பாரிசு தேசத்து இராசாவாகிய தரியுவுக்குத் திறையனத்துவந்தான். சயசந்தன் சிற்றின்பத்திலும் அகந்தையிலும் மேற்பட்டு (சுய) வருடம் இராச்சியம் ஆண்ட பின் இறந்துவிட அதின் பின் இராச பட்டத்துக்கு விரிவாகிய அவனுடைய குமாரனாகிய பாயப்படி இராச சிபாமல் விடாமல் சயசந்தனுடைய சகோதரன் தேலுவென்பவன் (Delu) இராச பட்டத்தைப் பெற்று மிகவும் பராக்கரமாய் அரசாண்டான். அன்றியும் அவன் தருமசாவியாயுந் தேவ பத்திரமும் இருந்து வெகுநன்மைகள் செய்து மகத்துவப் பிரபுக்கள் இருந்து ஆண்ட தெலவி நகரத்தையும் கட்டினான். (Pralishana or Delhi) இவனுடைய அரசாட்சியின் (சுய) வருடத்துலே கூமேயூஸ் (Kumaoon) ஊரை ஆண்ட தன் வம்மிசத்தாளுகிய பாந்திபன் அவ் வது போதசு என்பவன் (Paurtava, or Porus or Phoor) தேலு இராயருக்கு உரோதமாகக் கலகம்பண்ணிக் கெலவிக்குத் தலுப் பட்டணமாய் இருந்த கன்ஞேசத்திற்கு (Kanouge) தன் சேனைகளை நடத்திக்கொண்டு போய்ச் சண்டை செய்த பொழுது தேலுவைப் பிடித்து உரோத கோட்டையில் (Fort of Rhotas) யறியற்படுத்தித் தானே தூத்து தேசத்திற்கு இராசாவாகப் பட்டங்கட்டி வங்காளத்தையும் வெற்றிகொண்டு நெடுநாளாக வெகு தேசங்களை ஆண்ட பின் இறந்துவிட அவன் குமாரன் இரண்டாம் பாந்திபன் (Porus II) இராசாவாய் வழமை போல பாரிசு இராசனுக்குத் திறையனத்து ஆண்டுவந்தான். இப்படியிருக்கும் காலத்தில் மக்கதோலியாளுகிய பிஷ்புலின் (Philip of Macedon) குமாரன் மகாஅலெக்சுசந்தரென்னும் இரேக்க இராசா (Alexander the Great or Secunder) சிறிதுது நற்கக் (கா) வருடத்துக்கு முன்னே மக்கதோலியா நாட்டை விட்டு நீயற்கல் (Nearchus,) டாலமி (Ptolemy Lagos) என்னுந் சேனாபதிக்குடன் கூடிக்கொண்டு வந்து சண்டை செய்து குறுப்பத்தை அக்காலத்தில் லாகோர் தேசத்தை ஆண்டுகொண்டிருந்த (Lahore) மெற்சொலவிய பாந்திபன் அறிந்து அவர்களுக்குத் திறை கொட்டியல் விட்டுவிட்டான். அதனுல் மகாஅலெக்சுசந்தர் தன் இராணுவங்கையுங் கூட்டிக்கொண்டு வெள்ளம் போலப் பாந்திபனுக்கு வந்திராமாகப் படைபெடுத்து வருகையில் வழியிலே (ஞு) தந்தபருஞ் சிந்து தேசப் பிரதானிகளும் (Ameers) இவனுடைய கூடக் கொண்டுவர அவ்லெக்சுசந்தர் அற்றக்குப் பட்டணத்துக்கு (Attok) ஊடாகச் சென்று பாஞ்சாலத்தில் ஒருமுகிய விதலதம் (Jeylum, or Vidusta the ancient Hydaspes) என்னும் நதியின் கீழ் கரைப் ப் போய்ப் பாளையமறங்கி இறக்கையில், இந்து தேச இராசனாகிய பாந்திபன் (Porus, Maha-Rajah of Western India) (சுத) அரக்கனும் (கா) இரதவனும் (உா) யு. ஊன்களும் (வெது) இராச புத்திர காலாட்சுமான் வது சேனைகையுஞ் சோத்துக்கொண்டு ஒற்றண்டையிலே அவ்லெக்சுசந்தருடன் எதிர்த்துப் போர் செய்துச் சபட்டொள்ளாமல் இரண்டாம் முறை போர் செய்த பொழுது அவ்லெக்சுசந்தர் சயங்கொண்டு பாந்திபனைச் சிறைபிடித்துக்கொண்டு போகையில், மகாஅலெக்சுசந்தர் பாந்திபனை நோக்கி எவ்விதமாக நடத்தப்பட விரும்புகளும் என்றதற்குப் பாந்திபன் மகா இராசனைப் போலென்றான். உடனே மகா அலெக்சுசந்தர் பாந்திபனு

கூடய தபிரிய பராச்சிரமத்தை அறிந்து அவனுக்கு அநேக வெகுமதி கப்பண்ணிச் சமாதானமாய் இராச்சியப்பாலனம்புகையம்புக செ ய்து விட்டது. அடுத்த அநேக இராச்சியங்கள் சபித்துப் போ னைபிற் பாற்றியவர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்த தக்கனத்து இராசா மகா அலேக்ருசுத்தருடைய பராச்சிரமத்தையும் வெற்றியையும் அறிந்து திடுக்கிடத்து அவருக்கு அபயமிட்டு வெகுமதிகளை அனுப்பினார். இதன் பின்பு மக்களோடையிருக்கும் கலையுண்டானதிலும் மகா அலேக்ருசுத்தர் இந்து தேசத்தை விட்டுப் பாரிசு தேச மார்க்மோ ப் எகிப்திற்குப் போய் அங்கு வந்ததில் ஒரு நாள் விருத்தகொண் டாடும்பொழுது மிருதியாய்ப் குடித்து வெறித்திருக்கையில், சலதோ லுக்கொண்டு (உட) வயதில் இறந்துவிட்டான். அலேக்ருசுத்தர் சா கவும் அவனுடைய மெய் பாலகனும் இறந்துவிட்டான். ஆகையால் அலேக்ருசுத்தருடைய சேனையுடைய இறந்த சேனையை எப்பவன் (Seleucus Nicator) பாச்சிரியா (Bactria) பாற்றியா (Parthia) மூ தலிய இராச்சியங்கள் கீழ்ப்படுத்தி இந்து தேசத்தில் உட்பட்டே வெகு சீமைகளைக் கட்டியாண்டுவிட்டான். அக்காலத்திற் பாற்றிய குடியிற் போரக காலத் தொன்மேளாக, மகதகுடியிற் சந்திரசுபத்த ன் அல்லது சிங்கராசுத்தன் (Singara-chund, Sandracottus or Chundragupta, i. e. guarded by Lunus or moon) இராச்சியப்பிரா னம்பண்ணினான். இவன் இராசாவானவகை எப்படியெனில், மூ த்காலத்தில் மகத நாட்டை (Maghada) ஆண்ட மகாந்தனென்று ம் இராசா (Maha Nanda) ஒரு குளிர லிதியுடன் கூடி சந்திர சும் (Nanda) பெற்றான். சந்திர சும்புறத்துப் பின் இராசாவாசி த்தருமகிதியாய் ஆண்டு பிராமணருக்கு அடிமையாக உத்தமனாய் வி ருத்தான். அப்பொழுது அவனுடைய மந்திரியாக சகாதரனெ ன்பவன் (Sacatara) இராசியுடனே கூடிக்கொண்டு இராசாவை உபாயமாய்க் கொண்டு சந்திரசுபது டிடத்துக்கு அவருடைய மி தைய புத்திரகுடியிற் உபாதனுடைய (Upadhanwa) இராசாவாகிவிடும் வரையுள் அவர்களைக் கொன்ற பழிக்குகாமல் சகாதரனும் அவன் குடும்பமும் கொல்லப்பட்டார்கள். அன்றியும் உபாதன தன் தகப்ப னின் வைப்பாட்டி பிள்ளையாகிய யாவரையுங் கொல்லுவதற்குக் கல கமில்லாமல் இராச்சியம் ஆண்டுவந்தான். மேற் சொல்லிய பிள்ளை யில் ஒருவனுடன் சந்திரசுபத்தன் தப்பிப் பருவதிகாரா (Lord of the mountains, i. e. King of Nepaul) கூடைய அரசன்மேலாக ஒருப் போய் இராசாவே! நாள் என் மாற்றினப் போர்க் கனத்தில் சயக் கொள்ளும்படி கீர் உதவி செய்வீரெய்யால், என் இராச்சியத்தில் அ கரவாகியை உமக்குப் பிள்ளை கொடுப்பேன். ஆகையால் என்னைக் காத்தருளவேண்டுமென்று அடைக்கலம் புகுத்தான். அப்பொழுது இராசன் வெகு சேனையையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு சந்திரசுபத்தனு டுக்குப் பின்செல்லச் சந்திரசுபத்தன் உபாதனராசனுடனே எதிர்த்துச் சண்டை கொடுத்து வெகுநேரம் அழிவுபண்ணிப் போர்க்கழத்தில் உபாதனனையுங் கொன்று தன் தகப்பனுடைய சிங்கராசனத்தில் ஏ றினான். மறுபடி அவன் அதிக செலவிலையால் இராச்சியம் ஆண் டிருக்கும்பொழுது, குடிசைகளை எல்லாரும் அவனில் மிகவும் பற்ற ய் இருந்தார்கள். செலுக்கல் இந்து தேசத்திற்கு வந்தபொழுது இந்துச் சந்திரசுபத்தருடைய நாட்டான். சந்திரசுபத்தன் மேற்கே வி ருத்து வெகு சேனையையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு போருக்கு வந்தவி டத்தில் கடந்த வருத்தமாய் வந்தபொழுது இந்து நாட்டினம் கிழக் கேயுள் இராசாக்களுடன் (Kings of Prachi or Prasii) அதிக சேர்த்திகையாய் இருந்து சந்திரசுபத்தனுடனும் உறவாகித் தன் மக னை அவனுக்கு விவாகமெண்ணிவிடக்கச் சந்திரசுபத்தன் அவனுக்கு வரு டாந்தம் (இவ) பாணன் கொடுத்ததுப்பிடுகொண்டிருந்தான்.

(இன்னும் வரும்.)

தென் சுழத்திற் தீவுகளில் நடந்த கங்கதி.

[From Williams' Missionary Enterprises in the South Seas].

(தாமதம் பக்கத்தினின்று.)

நாங்கள் (அத்தாதி) தீவில் இருக்கையில் அநேக தற்செயலா ன காரியங்கள் சம்பவித்தனாம் அவைகளில் ஒன்றை எழுதுகிறே ன். அநாவது,

நாங்கள் தெருவிலொரு வீட்டுக்குகே கடக்கையில் இரண்டு அவ லட்சண குடியினர் வந்திருக்கக்கணமையிலேயுடன் ஒருபத்தியைத் தா ங்கிக்கொண்டு தின்று, அவற்றை முன் ஆசரித்து வழிப்படுத்தினர் அவ்விடிரகத்தனக்குக்கு வினைக்குக்கொண்டும்குடிக்கேட்டோம், அப்பொழுது அவன் ஒரு உதையிலுலே விரும்படி உதைய்தான், அ

ப்பொழுது அவன் குப்புற விழுந்துவிட்ட திக்குகத்தையப் பார்த்து, னது ஆளுகை முடிந்ததே என்றும், நாங்கள் இரண்டு பிள்ளைகள் வந்தொடுத்தோம், அவன் அவைகளை உபசாரணப்போடேவாங்கி, ன் டான். இவன் முன் கொண்டுநுத் வணக்கத்துக்கும் இப்பொழு து அவன்செய்தசெய்கைக்கும் எவ்வளவு தூரம் மாறதென்பது ப்பாருக்கன்.

மறுபடி அவ்விடத்தினுள் உலாத்திமாருக்கும், பிரசுக்கிக்கு ம் வேண்டிய புத்திரசொல்லித் தவாருக்கும் தீவில் பிரதானிக்கும் போ: த்தொழில் முதலிய தற்செய்கைகளை விரும்புகுக்கும் பிரசுக்கிக்கு செடுப்பதற்கும் அடுத்த சில புத்திரசொல்லி நாங்கள் திந்தித் திவ்வளவு புதிதான மாததலகைக் கண்டதற்காக ஆண்டவனுக்கு விருத்த நயநிதலோடே பிராத்தனப்பண்ணி பிட்டு (இராசநோ க்கு) வுக்குப்பாய்வித்தோம்.

நாங்கள் (இராசநோக்கு) திந்திரசொத்தற்குமுன் அத்தாதித் தினன் (பப்பியன்) ஒரு காதெய் வரக்காட்டினான். அதன் தக் குக்குண்டான சில திடுக்கண்களை அறிவித்ததமேயல்லாமற் பிடு ல் வருகு சங்கதிகளையும் அறிவித்தான். அவையாவன, நாங்கள் தித் திதினன் ஒவ்வொரு கிராமத்தினும் போய்க் கத்தருடைய பிராத்த னையையும் எழுத்துகளையும் படிப்பித்து வருகிற காலிலே ஒருநாள் ஒரு கிராமத்துக்குப்போனபோது வயதுசென்ற ஒரு பூசாரியுடைய ர்க்காரியங்களுக்குறித்துப் பேசினோம். அப்பொழுது அவன் தித் தியும் அறிந்துகொண்டெல்லாம் (திருதி) தேவனுடையானதென்றக் காங்கள் அப்படியல்லவென்று சொன்னோம். அவன் (திருதி) ஒரு தற்செய்வமென்றும் அதற்குமுதலிருந்தவன் பாதவத்திலிருந்தபுத் தியாய் வந்தானென்று சொன்னான். மேலும் கிழவன்பெரிசெட் செல்லாம் வீடுணன் நாங்கள் கண்டதிலும் தேவனுடைய வல்லா யையும் உலையுண்டாக்கப்பட்டு அவர் இருக்கிறருக்கப்பதற்குத் திமிதர் இருக்கப்பட்டு ஏதேன் தோட்டத்தில் வாழ்ந்திருத் தையும் அவர்கள் பாகிகளானவதத்தையும் அப்பாவத்தை கீழ்க்கு ருட்டித் தேவன் தமது குமாரனைக்கொடுத்ததையும் எடுத்து கிந்தி ப்பேசினோம், இவைகளைக்கேட்டவுடனே "இதுவேமெய் நாக்கென்: ன்னதெல்லாம் கட்டுக்கையென்று அவர்கள் சந்தோஷமாய் எத் தன்கொண்டார்கள் என்றும் அதுமுதல் எவ்விடத்தில் அவர்க: ய் வந்து பிரியமாய்க் கேட்டுக்கொண்டனம் என்று அறிவித்தான்.

இவ்விடத்திற் கிதினனார் க்க அறிவிகப்பட்டானும் (ஆசா உட:) ஆட. மகாசுதிரமம்மட்டும் அஞ்ஞானிகள் குணப்பட்டவர்களும் அவ்விடத்திலிருந்த பிரசுக்கிமாரையுமொத்தாரைப்பண்ணினார்கள்.

(இராசநோக்கு) பாலில் இருந்து ஒரு கப்பல் இத்தவாருக்குச் சில வெகுமதிகளைக் கொண்டுவித்ததின் மேல் அப்படியப்பட்ட குடியிற் மெத்த இருந்ததில்லை. அந்தக் கப்பித்தான் இத்தவீற் பிரதானிக்கு ஒவ்வொரு கைக் கொட்டியையும் இன்னுஞ் சில உடைகளைப் கொடுத்தான். மேலும் அத்திலில் எவ்விடமெல்லாமல் வேற: குகம் இவ்விடத்திலிருந்ததிலும் நாங்கள் அவர்களுக்கு உபகாரமாய் ப: லிசையும் ஒரு பட்டி வெள்ளாடுகளையும் கொடுத்ததுப்பிடுகு இவைகளை உலாத்திமாரும், பிரசுக்கிமாரும் பிடித்து அத்திலினுள் இராசனுடைய போளுக்குக் கொடுத்தார்கள். அவர் அவைக: பிடித்து மீறி நாட் காலமே தீவில் பிரதானிக்குக்குக் கொடுத்த: இதினலே சனங்கள் மிகவும் வலப்பட்டவர்களாய், 'நாம் இவ்: ப் போய்ப்போனதும் எத்தரென்றும் வினாப் பதற்றினோம், தி: குகையமேமைமையும், உன்மைமையும், கினைகமும் விருமப்பப்த: கதென்ற, சொல்லிக்கொண்டார்கள். கட்டலி திரமப்போ: ன் நாட்டுக்குப் பின்பு, தீவரில் மிருதியார்போர் வித்திரசா: னைய விட்டுவிடுவமென்று சொன்னார்கள். ஆதினன் (தமநோ:) ராசனுடைய போன் சற்றும் இடங்கொடாமல் அவபத்திக்கு தி: க் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார். எனினும் அந்தாட்கள் தீவ: குக்கு ஒரு பெருகாராயிருந்ததிலும் அப்பொருகான ஆசரிப்பத: கையும் ஒரு பிரதானி தன் மகன் வியாதிப்பிருத்ததின் தீத்: குச் சந்திரசுபத்தனிக்கொண்டு கொல்லித் திருத்திவிட்டிருத்: கொதிப்பினிக்கு இந்துப் பிள்ளைக்குச் சம்பவமும்படி காலமே த: டிப் பின்னரமட்டும் பிராத்தனப்பண்ணிக்கொண்டிருத்திருத்: அவ்வேளையில் அவருத் தினைக்காரும் கித்திரசா: னைய: ட்டிவிவத: சற்றே வருத்தமாயிருந்தது. இப்படியிருக்க: கிப: அகிப்பபட்டிருந்தே பின்: இந்துத். பின்: இந்துப்போ: னப்: பிரதானி கண்டவுடனே அதிக லுர்க்கக்கொண்டவனாய் த: ன: க்விவத் தேவதைகளில் பாடுதொரு வல்லமையும் இவையெ: ன: த்: உடனே தான் அதுசரித்துவந்த கித்திரசு: னையும் தீ: லும்

என்ன நினைத்துத் தன் மனை அதுபி அவைகளைக் கொளுத்தி எரித்
தப்போடச் சொன்னான். அப்படி அவனுடையமகன் போப்பொருப்பு
வந்தவிடத்தில் அவனுடைய விவிரகமாத் திரமல்ல அத்துடனே மிட்
- இருந்த வேறிரண்டு கிவிரகங்களும் எரிந்தன. மேலும் அவன் தன்
கோதரினை இத்தேவதைகள் செத்துப்போக கிட்டத்தொகைச் ச
வ்வகை வெளி மண்டபத்தில் தின்று பெரும்பாறும் பலி கொடுத்து
நதை உணவுகொள்ளுகிற பெரிய கிவிரகத்தைப் பூண்டுப்போட
பெரும்பு வைக்கிற வேளையில், அதை வணங்குகிறவர்கள் ஒழுவது
வணைப் பிடித்து வெளியே கிட்டு இவ்வகையாய் அந்த கிவிரகத்தை
காப்பாற்றினார்கள்.

இதுபோலொத்த அநேக திட்டாந்திரங்களைக்கொண்டு பராபர
அந்தச் சனங்களுடைய இருதயத்தில் கண்ணை செய்தாரென்று
சொன்னாம். (தகத்தியன்) திகிலும் இப்படிப்பட்ட இரண்டு கா
யிற் சம்பவத்தது. அத்திலொன்று (அத்துதாதி) திவற் சம்பவத்த
புன்றுக்குச் சரியொத்திருக்கின்றது.

(தகத்தியன்) திவன் இராசாசனிய (போமாரி) என்பவன் முதன்
முதற் கிறிஸ்துமாரர்க்கத்தை ஏற்றுக்கொண்ட கிரும்பினபோது தமது
இராமங்கலிதான் பிரதானிகள் யாவரையும் அழைத்துத் தான் கிறி
ஸ்துமாரர்க்கத்தை ஏற்றுக்கொண்ட கிரும்புகிற கிரும்பத்தைச் சொன்
னான். அச்சமயத்திற் பிரதானிகளில் அனேகர் அத்தருத் தடை
சொன்னார்கள். ஆகிலும் அவர்களிற் (திருவ்)யென்னப்பட்ட பிரதா
னியும் அவர் மனைகியும் நாங்கலும் உம்மைப்போலத்தானே எவ்வ
தவர்களைக்கட்டிப்போட்டுக் கிறிஸ்துமாரர்க்கத்தை ஏற்றுக்கொண்ட
கிரும்புகிறோமென்று சொன்னார்கள் இவர்கள் இருவரும் இத்தருச்
சமயத்திதது ஏதுக்கொன்றால் முன்னடந்திருக்கிற ஒருசரித்திரம்போ
ல்த் தங்களுடைய ஒரு அருமையான பிள்ளை மிகுந்த துன்பமு
ண்டாயிருந்தபோது இவர்கள் தங்களை உடையவனவு பிரயாசத்திட
யே தாங்கள் வணங்குவதே தேவர்களுக்கு மிகுந்த பவிசுகசெய்து
வந்தும் அந்தத் தேவர்கள் இவர்கள் கிளேகத்தோடே வளர்த்துவந்
த பிள்ளைக்குச் சுகமருளாய்த் பிள்ளையச் சாரும்படி விட்டதின
த்தான் அப்படியே (போமாரி) இராயனுக்கு உத்தர பிரதா
ன உதவியாக வந்தது பெரிய சந்தோஷமாயிருந்தது. மேலு
ம் (தபோ) என்பவன் இராணுவத்துக்குப் பெரிய சேனாபதியா
ய் இத்தகிடத்தில் இருந்தான். அவன் (சேசாயுத்தி) திவை வெந்
ற்கொண்டதின் மேல் (தகத்தியன்) திவைத் தனக்காக்குத் சம்ப
வையுடனே அந்தத் திவன் இராசாசனிய (போமாரி) க்கு உதவிசெ
ய்து அவன் இராச்சியத்தை ஆண்டு கட்டிக்கொள்ளுமதற்கு அவ
னுக்கு உதவிசெய்துகொடுக்கவந்தவன் போல வந்தருந்தான். அப்
படியே இவன் அவ்விடத்தில் கிவிரகாராதனைக்கு கிரோதமாய்ச் செ
ய்யப்படும பிரயத்தனம் யாவற்றிற்கும் எதிரிடையாய் இருத்ததும்
வலமால் அக்காலத்தில் உண்டாகவேண்டிய ஒரு புத்தத்துக்கு ஆய
த்தம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கையிற், சமூகியாய் வயாதி உண்டாய் ம
ரித்தான். இக்காலத்திலும் அவ்விடத்தல் இருக்கிறவர்கள் (தபோ)
என்பவன் இருந்தார் கிறிஸ்துமாரர்க்கத்திற் மேன்மை இன்னம் இ
வ்விடத்தவர்களுக்குப் பிரசங்கப்படமாட்டாதேயென்றும, அவன
மரித்தது தேவசெயலாயிருக்கவேண்டுமென்றுஞ் சொல்லார்கள்.

(இன்னும்வரும்)

இரட்சண்ணியவழி.

[Way of Salvation.]

“சிலுவையைக்குறித்துச் சொல்லிய வசனங் கொட்டு
ப்போகிறவர்களுக்குப் பயித்தியமாகத் தோன்றுகின்ற
நேயன்றி இரட்சிக்கப்படுகிற தமக்கு, அது தேவ பல
வையிருக்கின்றது” என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் எழு
துகிறார். (ச. கொரிந்தியர். க. அதிகாரம். ௨௮. வசனம்.

கத்தராகிய இயேசுக்கிறிஸ்து பாவிகளுக்குக்காகச் சிலு
வைமரத்தில் அறைபுண்டு மரணமடைந்து அவர்களுக்
கு இரட்சிப்பின் வழியை உண்டிபண்ணியிருக்கிறார். அ
வரிஸ் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் இரட்சிக்கப்படுவான்
விசுவாசியாதவனோ சேவணக்காண்பதிலும், பராபரனு
டைய கோபாக்கினை அவன்பேரில் நிலைநிற்கும் என்

னும் உபதேசந்தான். சிலுவையின் வசனம் என்றசொ
ல்லப்பட்டது மிகவுந் தெளிவான உபதேசம். இது
சிறு பாலகர்தானும் மலைவீதி விளங்கி உருக்கித்த
க்கதும், பராபரனுடைய நீதி இரக்கமென்பவைகளுக்
குத் தகுதியும், மனிதருடைய நிலைமைக்கு இசைந்த
தும் அங்கிகரிப்புக்குப் பார்த்திராமானது. அப்படியி
ருக்க இத்தேசத்தாரிற் சிலருக்கு இது பயித்தியமாகத்
தோன்றுகின்றது. எதிருவென்ற பார்க்கில், வேதஞ்
சொல்லுகிற பிரகாரம், அவர்கள் கெட்டுப்போகிறவர்
களாயிருக்கிறபடியினால் தானென்றுவினங்குகின்றது.
அவர்கள் அவிசுவாசிகளாயிருக்கிறபடியினால் அவர்க
ளுக்குப் பராபரனுடைய சாயலாகிய கிறிஸ்துவின் மகி
மையான கவிசேஷித்தின் ஒளி பிரகாசமாயிராதபடிக்கு
இவ்வுலகத்தின் தலைவன் அவர்களுடைய புத்தியைக் கு
ருடாக்கினான். ஆதலால் அவர்கள் சத்தியத்தை விட்டு
மாய்கையை விரும்பித் தங்கள் சிந்தனையில் வீணாகித்
தங்களைப் பூனிகளென்றும், தங்கள் சுய ஞானத்தினு
ற் கத்தாவை அறிபக் கூடுமென்றுஞ் சிந்தித்துக்கொள்
குகிறதமன்றித் தங்களை அழித்தவர்களுக்கும் அப்படி
யே போதிக்கிறார்கள். மேலுஞ் சிலர் தங்களைத் தெய்
வமென்றும், தாங்களே பிறருக்கு இரட்சிப்பின் வழி
யைச் சூட்சா சூட்சமாய்க் காட்டுவோமென்றும், அ
னேகரை மயக்கி அதனால் மேன்மையும் நயமும் அடை
கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் நாகத்திக்கு இரை
யாகக் கெட்டுப்போகிறவர்கள் ஆதலால், இவர்களுக்
குச் சிலுவையின் வசனம் பயித்தியமாகவே இருக்குமெ
ன்பதற்குத் திருட்டாந்தம் வேண்டியவதிலும். ஆகிலும்
இந்த வசனத்திலே ஆழமும் ஞானமும் இல்லையென்று
அவர்கள் தள்ளப்போகாது. ஏனென்றால் இது ஞானி
களாகிய அவர்களுடைய ஞானத்தைப் பயித்தியமாகக்
கத்தக்கதான ஆழமாயும், பாலகர் ஏழைகளுடைய மூட
த்தை நீக்கி இரட்சிப்புக்கேற்ற தேவ பலனைக் கொடு
க்கத்தக்க ஞானமாயும் இருக்கின்றது. இதுவே பராப
ரனுடைய ஞானத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. காரிய
ம் இப்படியிருக்கிறதினற் கிளேகிதரே, உலக ஞானமா
னது பராபரனுக்கு முன்பாகப் பயித்தியமென்றாக
ண்டு கத்தர் அருளிச்செய்திருக்கிற சிலுவையின் வசன
த்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவ்வுபதேசத்தின்படியாய்க்
கத்தராகிய பேசுக்கிறிஸ்துவின் பேரில் தம்பி விசுவாசி
த்து உங்கன் பாவங்களுக்காக மெய் மனஸ்தாப்பப்பட்டு
மனத்திரும்பி அவர் வழியாகவே இரட்சிப்பை அடைய
வகைபார்ப்பீர்களாக.

இலக்கணக் களஞ்சியம்.

[On Tamil Grammar.]

மிகுதியும் கணம்பொருத்திய முகாமைக்காரஞ்சு கண்மையுண்டாக்
(வீரசோழியம், கிரியாபதப்படலம்)
இரட்டுமூலவத் தமாருடநேற்றவுயிற்றவன்மை
தேரட்டுமூலஞ்ஞாடலோடுதேற்றவுயிற்றவன்மை

பன்றியைப்போலே குட்டிகளை இன்றவர அங் ஐந்தாய்ப் பன்றி
 பூர்த்த பொழுது இருந்தபன்றிகளின்றொகை அறியும்படி முதலாம்
 வருடாந்தத்தில் மூன்று குட்டி ஐந்தலால் மூன்றுக்கு இரண்டு கூட்ட
 ஐந்து. இதைப் பொதுப்பெருக்கெண்ணை வைத்துக்கொண்டு பின்
 பு முந்தின மூன்றைத் தோன்றெனையாக எழுதி அதன் பின் இ
 ரண்டாம் வருடாந்தத்தில் நாய்ப்பன்றி இன்ற இரண்டையும் முந்
 தின மூன்று குட்டிகளும் ஒவ்வொன்றும் முழுமூன்றுக்கு இன்ற ஒ
 டையுங் கூட்ட, மக. இதை இரண்டாம் தொகையாக முந்தெ
 கையாகிய மூன்றின் பின்னே எழுதி இவ்விரண்டாம் தொகையாக எ
 ளுதின, மக. முந்தெனையாக எழுதின, க. கைய அ. இதைப்
 பொதுப்பெருக்கெண்ணை இந். பெருக்க சய. இது மூன்றை வரு
 டாந்தத்தில் பிறந்த குட்டிகளின்றொகையெனக் கண்டு இத்தை க.
 தொகையாக எழுதி இவ்விரண்டாம் தொகையாகிய மக. கைய
 உக. இதைப் பொதுப்பெருக்கெண்ணையி, இந். பெருக்க காசி.
 இது ஐந்தாய்ப்பன்றி பூர்த்த நான்காம் வருடாந்தத்தில் பிறந்த
 குட்டியெனக் கண்டு நால்காந்த தொகையாக எழுதி இனி ஐந்தாய்
 ப்பன்றி பிறந்த வருடத்தொகையாகிய நான்கு தொகையுங் கண்
 டப்படியால் இந்நான்கு தொகையாகிய க. மக. சய. நாசு. என்
 னுந் தொகையென ஒன்றாகக்கூட்டாக்க. அதால் இத்தொகையே
 நான்காம் வருடாந்தத்தில் ஐந்தாய்ப் பன்றி பூர்த்தபொழுது இரு
 ந்தபன்றிகளின்றொகையென வறிக. அம் நயுங் கடைத் தொகைக்கு
 முந்தின தொகையாகிய நாற்பதை அதற்கு முந்தின தொகையாகிய
 மக. கையாமல் அந்நாற்பதைத்தானே பொதுப்பெருக்கெண்ணையி
 ந். பெருக்க உக. இதில் ஓன்று தள்ளாக்க. இவ்விறமாக உவவ
 கைக் கணக்குக்கும ஒத்ததொகையென வகுசமாம்.

இதுவன்றி நான்கு ஒரு கணக்குக்கேவ்வி எழுத்தறேன. அதாவது
 ஒரு பன்றியானது முதல் வருடாந்தத்தில் ஒரு குட்டியும் இரண்டாம்
 வருடாந்தத்தில் இரண்டு குட்டிகளும் உவவவகையே நற்கலிற் மு
 டையாகப் பதினாறு வருடாந்தத்தில் பதினாறு குட்டிகளும் இன்று
 பதினாறாம் வருடத்தில் பூர்த்துகூட்டின. அவ் நயுங் பூர்த்தியி
 ல் குட்டி முதலாய்வுவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ
 தம் முதலாக ஐந்தாய்ப்பன்றியைப் போலவே குட்டிக்கூட்ட இன்று
 வ அங் ஐந்தாய்ப் பன்றி பூர்த்த யசம் வருடாந்தத்தில் பூர்த்த
 பன்றிகளின்றொகை உவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ
 உகணை ந. குணாந்தவாகள் எழுதும் மறுமொடியை உவ்வப்பதி
 ர்த்தம் வழியாய் அறிவிக்கும்படி கட்டுக்கொள்ளுங்கிறல்.

பூப்புகை

தொகைகூட்ட. ஆவணி மீ. மக. த. ஓர்மாணுக்கன்.

நயனசாஸ்திர வினா.

மகாமைக்காரரே,

ஒருவன் தனக்கு ஏற்றுகையைப் பத்தடி தூரத்துக்கப்பாலிக்கு
 ம் ஒரு பொருளுக்குத் தன் கணக்குக்குமுடாசுத் தன் ஒரு கையை
 ட்டி அந்தொரு விரலையிடுத்திட்டுக்கொண்டு அப்பொருளைப் பார்க்
 டபாருகல் அவ்விரலையுடவ்விரலையிடுப்பார்க்குக்கல் அப்பொருளும்
 இட்டையாகத் தோன்றும். கட்டிலனுக்கு அகப்படும எப்பொருள்
 க்கும் இடப்படிய. பூப்புகைத் தோற்றத்திற்குக் காரணம் என் புல
 திருக்குப் புலப்படாணையால் இதனைப் பின்வரும் அதிகம் இங்கிலிசு
 ட் உவ்வகன் உதயதாரகைப்பத்திரத்திற் சேர்த்துப் பிரசுத்தம் பண்
 னிப் பின், நயனசாஸ்திர கற்றவல்லோர் எழுதும் விடையை அப்பத்தி
 ர்கையின் வழியாய்ப் பவிரவசுற் செய்யுமொருட்டு உவ்வக அதிக
 ச் சமையுடன் வேண்டிக் கேட்கிறேன். இப்புகை

தொகைகூட்ட. ஆவணி மீ. மக. த. க. ஆறுமுகப்பிள்ளை.

AN OPTICAL QUERY.

To the Editors of the Morning Star.

GENTLEMEN,

If an object be placed at the distance of about 10 feet and if a man hold
 his finger at an arm's length between his eyes and the object, and if he look
 at the object, he will see his finger doubled, but if he look at the finger, he
 will see the object doubled. This is invariably the case with regard to all ob-
 jects within the field of vision. Now those who are conversant with the
 principles of optics, and the laws of vision, are humbly solicited to assign the
 natural cause of the phenomenon.

Yours &c.

C. Arumugapilly.

எழுபது வெள்ள வானர சேனைக் கணக்கு.

ராமாயண பந்தத்தினின்று.

[The Seventy Vellums of Monkeys spoken of in Ramayanam.]

இப்போது சதர அளவிலே மக கோடியே கூடாதுக்கூடா
 அல் சதர மயில் அல்லது இடு மக கோடியே இரொதுஉதகாகக்
 கோடியே மரொதுஉத சதர அடியுள்ள இப்புமிமுழுவதிலும் அ
 க்ருங்குகள் நிறத்திலுல் சதர அடிகள் எவ்வளவோ அவ்வளவு குர
 ள்களே நிறத்தப்படலாம். இதற்கும் எழுபது வெள்ளத்திற்கும் உ
 ள்ள வத்தியாசம் மிகவும் வெளியாய் இருக்கின்றது.

ஆனாலும் எல் வெள்ளக்குரங்குகளும் முழப் பூமியிலும் படை ப
 டையாய் அடக்கிலுல் எவ்வளவு படை யாகுமென்றியும்படி எல் வெ
 ள்ளத்தை இடு மக கோடியே இரொதுஉதகாகக் கோடியே மரொ
 துஉத தத்துக்கு இய்ந்து கண்டபடை துஉதகாகக் கோடியே மரொ
 த்ரமே கூடாதுஉதகாகக் சமுத்திரமே உதாதுககூடாகாகல் ம
 கா பதமமே இரொதுசாகாக பதமமே சரொதுககூடாகாக மகா
 விர்தமே மரொதுஉதகாக விர்தமே அகூரூசயதூராகு மகாசங்
 கக் கசாதுககூடாகாக சங்கே இரொதுசுதுசுதுசுது மகா கோடி
 யே இரொதுசுதுசுதுசுது கோடியே உதாதுசுதுசுதுசுது. இது உதாது
 அ மகா சமுத்திரமே சரொதுசுதுசுதுசுது சமுத்திரமே உதாதுசுது
 துசுதுசுது மகா பதமமே இரொதுசுதுசுதுசுதுசுது பதமமே இரொது
 உதககூடாகாக மகா விர்தமே சகூரூசுதுசுதுசுது விர்தமே அகூரூ
 சுதுசுதுசுது மகா சங்கே இரொதுசுதுசுதுசுதுசுது மரொதுககூடாகாக
 சக மகா கோடியே சகூரூசுதுசுதுசுது கோடியே காணுதிருநா
 கூல் மயில்; அல்லது உக மகா சமுத்திரமே அகூரூசுதுசுதுசுது
 சமுத்திரமே இரொதுசுதுசுதுசுதுசுது மகா பதமமே இரொதுசுதுசுது
 உடு பதமமே இரொதுசுதுசுதுசுதுசுது மகா விர்தமே சகூரூசுதுசுது
 யு அ விர்தமே இரொதுசுதுசுதுசுதுசுது மகா சங்கே இரொதுசுதுசுது
 சங்கே இரொதுசுதுசுதுசுதுசுது மகா கோடியே காணுதிருநா
 கோடியே சகூரூசுதுசுதுசுதுசுது யோசனை உயரமும் மகாமேரு மலை
 யைப் பார்க்க சாகுள் சமுத்திரமே இரொதுசுதுசுதுசுது மகா பத
 மமே இரொதுசுதுசுதுசுதுசுது பதமமே சகூரூசுதுசுதுசுது மகா விர
 தமே இரொதுசுதுசுதுசுதுசுது விர்தமே சகூரூசுதுசுதுசுதுசுது மகாசங்
 கசாதுசுதுசுதுசுது சங்கே சகூரூசுதுசுதுசுதுசுது மகா கோடியே
 உதாதுசுதுசுதுசுது கோடியே இரொதுசுதுசுதுசுதுசுது தம் உயரமாய்
 இருக்கின்றது.

இனி கந்தப்பராணத்திற் அண்டகோசப்படலத்தில்,

எவ்விதிறமுள்ள தீயோசிலக்கொங்கடலுமற்றே

அல்லதுவாகும்நேமி அதற்கத்திரட்டியாகச்

சொல்லினாய்க்கண்கண்ட தொகையிருகோடிவல்லி

எல்லதோரைம்பாள்மேலும் நாட் கொணுமிலக்கமே

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி மகாமேருமலை இவாகவும் அ
 னைச்சுரச் சத்தசமுத்திரங்களுஞ் சத்த தீவுகளுமுண்டு. மகாமேரும
 லையுடையவாரதினியை கடைசிச் சமுத்திரத்தின் அந்தத்திற்கு, உ
 கோடியே இரொதுசுதுசுதுசுது அல்லது உடு கோடியே சரொதுமயில்
 தாம். ஆனாலும் மகாமேருமலையினுடைய மேலவலம் கூடாது யோச
 னையும் அடி அகலம் மகூரூசுதுசுதுசுதுசுதுசுதுசுதுசுதுசுதுசுதுசுது
 அதின் அகலம் உல்தியோசனை என்று இதைத்தக்கொள்ளலாம். இ
 து உதாது மயில். இதல் அரைவாசிரி து இதைபடி முன் சொல்லப்
 பட்ட உடு கோடியே சரொதுசுதுசுதுசுது கூட்ட உடு கோடியே சக
 ரூரூசுதுசுதுசுதுசுது மகாமேருமலையினுடைய மத்தியினின்று கடைசிச் சமு
 த்ரத்தின் அந்தத்திற்குள்ள தாம் இதலே. மகாமேரு மலையையு
 ள் சோத்தப்பார்த்துமத்தி அந்த வட்டமான பூமியின் அரைவிட
 மும் இதலே. இரத்தப் பெரிய வட்டத்தின் கற்றவல்லி அரைவாசிரி
 எக கோடியே அகூரூசுது மயில். இத்தையும் உடு கோடியே சகூரூ
 த்தையும் தாக்க உதூசுதுசுது கோடியே உதாதுசுதுசுது கோடி. இ
 தலே கந்தப் புராணத்தின்படி மேரு நிற்குமிடமும் சத்த தீவுகளு
 ள் சத்த சமுத்திரங்களும் இருக்கிற இடத்தின் சதர அளவு இனி
 மகாமேருமலையின் அரைவிட்டமானபடி மயிலையும் அதின் அரை
 ச் சுற்றவளைய நாதுசுதுசுதுசுதுசுது மயிலுயர் தாக்க ககூரூசுதுசுது
 கோடியே அகூரூசுது. இது மேரு நிற்குமிடத்தின் சதர அளவு. இத்தை
 உதூசுதுசுது கோடியே உதாதுசுதுசுது கோடியிற் கைய உதூசுது
 கோடியே உதாதுசுதுசுதுசுதுசுது கோடியே மகாசுது. இதுவே
 மகாமேருமலையின் பூமியை சதர அளவு இத்தைச் சதர அடியாக்
 கிலுல் இரொதுசுதுசுது சங்கே உதாதுசுதுசுதுசுது மகா கோடியேசுது
 சுதுசுதுசுது கோடி. இது முன் சொன்னபடி அப்பூமி முழுதிது
 ம் உத்தக் கடிய குரங்குகளின் தொகை,

கடைசியாகப் பூமிமுழுதும் மணலாற்றிரட்டப்பட்டதென்று நினைத்துக்கொண்டு பூமி முழுதிலும் இருக்கக்கூடிய மணல் எவ்வளவு என்று பார்த்து அத்தை எழுபது வெள்ளத்துடன் ஒத்துப் பார்ப்போமாக. பூமியினுடைய அளவு உத்காசு க்கோடியே ஏறாது மயில். இத்தனைகளை அங்குலமாக்கினால் கூகதா அட சங்கே உலோது அக்தை எச மகாகோடியே சமாதானகூடா கோடி. ஒரு களை அங்குலமான இடத்தில் இராகு கெல்லு அடங்கக் கூடியதாயிருக்கும். அப்போ பூமிமுழுதும் கெல்லுற்றிரட்டப்பட்டதென்று நினைத்தால் முன் சொன்ன களை அங்குலத்தை இராகு ஆற்றெருக்கக் கூகதாசங்கே ஏறாது கூகதாசு சங்கே கூகதா அக்தை எச மகாகோடியே கடுகதா இடது கோடி கெல்லு அடியலாம். ஒருகெல்லு இராகு மணல் அங்குச் சரிக்கட்டுமென்று கினைத்துக்கொண்டு முன் சொன்ன கெற்றைகளை இராகு தீதாற்றுகக் அந்தகெல்லு இருக்குமிடங்களில் இருக்கக்கூடிய மணலெவ்வளவு என்று அடியலாம். ஆகிலும் அந்தகெல்லு இருக்கும் இடங்களுக்குடையுப் மணற்செல்லக் கூகதாசு இராகு தீதாற்றுகக் இவ்வந்தபேற்றை இரட்டிக்கப் பூமி முழுதிலும் இருக்கக்கூடிய மணல் கெல்லத் தமே வறாது கூகதாசு மகாசங்கே கூகதா அக்தை எச மகாகோடியே சங்கே கூகதா இடது மகாகோடி அங்குக் குக்க திசப்பட்டபே. மதிலை. தவ்விதமாய் என்னகளைக்கப்பார்த்தாலும் எழுபது வெள்ளத்துக்குக் கிட்டெறதாய்க் கானலிலை பூமியினுடைய மண்ணிக்குறையதானும் அதற்கு கிட்டெறதாய்க் கானலிலையே இப்படிபடுதில் அந்த எய் வெள்ளத்துக்குக்கும் பூமிமுழுதிலுந்தானும் திறம போர்ப்பணனாவதெப்படி? இது செய்யக்கூடாமல் இருக்கில் இவ்வகத்திலேயே ஆம் இராவணனுடைய கோட்டைக்குக் கிட்ட திர்க்கக்கூடியதெப்படி? எய் வெள்ளம் குய்க்குக்கு மாத்திரம் போதாதிருக்கிற இடத்தில் இவ்வளவு மூலபலவக்கும் அங்கெவர் எ இராட்சதர்தம் திர்க்கக் கூகதாசு முழுப்பொய். முன்சொல்லப்பட்ட கைகெல்லாவற்றிலுதும் இராமாயணத்திலேயுள்ள தப்பிதம் குறிக்கப்பட்டது. இவ்விதமாகவே மற்றம் புத்தக்கனினைது பொய்களை புத் குறிக்கலாம்.

இப்படிக்கு இவ்வே, மக்கட்
வட்டுக்கோட்டை துராசசு ஆட. ஆவணிமீ. உததி.

The seventy vellums of monkeys spoken of in Ramayanum.
[Continued from page 158]

Now, if those monkeys were placed on the surface of the whole earth which is 199259280 square miles or 5555029911552000 square feet in area, as many monkeys only can be set upon it, as there are square feet.

But supposing that those seventy Vellums of monkeys were placed in layers on the surface of the whole earth, and in order to find out how many layers they will make, we divide the 70 Vellums by 5555029911552000 and get 12 90119227337246697052004374567857171208389707893462410757585558 797090248590 layers of feet in height, which is equal to 2386589445714479 255492525821319689918789467747907095153524163931590355160 miles or 23865894457144792554925825821319669918789467747907095153524 16393159035516 Yojanas or 49720613452334984489510954610826456641 4472447490644323650867485748 times the height of Meru.

Now according to the statement found in a section of Scanda Parana, which treats of the universe in general, there are seven circular islands and seven circular oceans round about Mount Meru, it being in the centre. The distance of the extremity of the seventh or the remotest ocean from the foot of Meru is 254000000 Yojanas or 254000000 miles. But the diameter of the top of Meru being 32000 Yojanas and that of the bottom (which is in the earth) being 16000 we may conjecture the diameter of Meru on a level with the earth to be 20000 Yojanas which is 200000 miles; half of this is 100000. This added to 254000000 gives 254100000 which is the distance of the extremity of the farthest and the last ocean from the centre of Mount Meru. This is the half of the diameter of the whole, Mount Meru also included. The circumference of this large circle is 798600000 miles; this multiplied into 254 100000 gives 202924260000000000 square miles. This is the area total of the seven islands, the seven oceans, and the portion occupied by Meru—Again, multiplying 100000, half the diameter of the portion of the earth occupied by Mount Meru, by 314296 half its circumference we get its whole area equal to 31428600000. This subtracted from 202924260000000000 gives 202924 225571400000 square miles; which is the area of the earth, the portion of it occupied by Meru excepted.—These square miles reduced to square feet become 5657902813904917760000000 square feet, which is the number of monkeys that can be placed on the Hindu earth as before mentioned.

Lastly, supposing that the earth is a mass of sand entirely, let us find out the number of particles of sand and compare it with the 70 vellums. The solid contents of the earth is 26117000000 miles. This reduced to cubic inches is equal to 66132265907418992000000000. A cubic inch may con-

tain as many as 560 paddy grains; then supposing that the earth was made of paddy grains, and multiplying the number of cubic inches by 560 we have 37062064989171435520000000000. Now supposing that 5000000 particles of sand may equal a paddy-grain, and multiplying the number of paddy-grains by 5000000 we find out the number of particles of sand which may be substituted instead of the paddy grains. But, as there are openings between the paddy grains and more sand might be thrust in, we multiply the number of particles of sand before mentioned by 2, and find out that there cannot possibly be any thing more than 37062064989171435520000000000000000.

What other modes of calculations soever may be made they will all be short of 70 vellums. Even the number of particles of sand falls short of the 70 vellums. Then how can it be said that the 70 vellums of monkeys were set on the surface of at least the whole earth? And how can it be said that they stood on the surface of the Island of Ceylon, yea, on a small corner adjacent to the Fort of Kavana? If the 70 vellums of monkeys cannot be contained in any of those places, is it possible that these together with the thousands and infernal giants and many thousands of giants can be contained there? Entirely false!

By all the above mentioned remarks the inauthenticity of Ramayanum is fairly proved. In this manner may be proved the inauthenticity of other books also.

Batticotta 26 Aug. 1841-

E. Rockwood.

பரமார்த்த குருவின் கதை.
முதலாவது.

ஆற்றைக் கடத்தகதை, எடுபும் பக்கத்தினின்று.

இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையிற்சென்ற ஒருகுருவின் காரண வாக் கண்டார்கள். ஒரு சான் தண்ணீர் மாத்திரம் திறில் ஒரு வருமெறிதும் அவன் குறைய மேல் தீன்று சற்றைக் கூடிய சல சலவென்று எடுபி வந்தான். இதைக் கண்டு இவர்கள் ஐயப்பட்டு எங்கள் குருக்குக்கு குறையிருந்தால் அவரும், அவரை அங்கு காவலும் பயமில்லாமல் ஆற்றில் இறங்கலாகே; எப்படியானால் ஒரு குறைய வாக் வேண்டும் ஐயா, என்று மன்றாடத் தவங்கிஞ்சல். பரமார்த்த குரு ஆகிலும் இந்தச் செய்தியேவைக்குப் பேசுவேண்டு பொழுது சாயித்து அலுத்தமான சேரல் கிட்டினதினாலே திருப்ப ஆற்றின் தித்திரை சோதிக்க அனுப்பினார்.

அப்படியே கொள்ளிக் கட்டையைத்தானே மடையன் கொண்டு போய் உன்னே நோய்த்துச் சோதிக்குமிடத்தில் முன் தீயிற்செல்லுமே சற்றைக் கிணற்பாததைக் கண்டு கெடிக் கெட்டு ஒரு சமயம்: மய! வாய்விடாது, சத்தப்படாது, சுறுசுறு வாரும்சல். ஆற்றக்கு கல் கவாத்திய சேரமாயிற்று. இப்பொழுது அஞ்சுவக் கூடிய தேவையிலையென்றான். இந்த கண்மையை மடையன் சொல்லிக்குப் பிட எவ்வாருக் கிடெரென்றெழுத்து கிமாவென்பாரின்று அதுவரும் தனமாக ஆற்றில் இறங்கினார்கள். காலால் அடிப்பது அவசரம் தலாய்ச் சலசல வென்று சத்தமிடாது தபக்குவைத்த ஒலியோடு குக்குக் காலைத் தண்ணீர்மேல் எடுத்துத் தூக்க அப்பாற் பொய்த்து ஊன்றித் தனக்கென கெஞ்சும் பதைக்கத் தாண்டித்தாண்டி நதியைக் கடத்து போனார்கள்.

கரைகோ-மேறினவுடனே பட்ட சஞ்சலத்துக்களவாக மிழித்த துள்ளிக்கொண்டிருக்கிறபொழுது பித்திரன் மூடனெப்பவன் தன்னைக் கூட்டாமல் மற்றவர்களை எண்ணினான். எண்ணினவிடத்தில் ஐராமாத்திரம் கண்டதினால் அப்பாடா! அப்பாடா! ஒருவன் குற்றே டே போனான். இத்தோடித்தபெயர்மாதிரம் தித்திரெழுத்து ஐயா, என்று அபடமிட்டான். எல்லாநையும் அவர் வரிசையாய் திறத்தி இருமுறை முழுமுறை குரு தானே களைக்குப் பார்த்து எப்போதும் தன்னைக் கிணர்க்கெற்றன்படிபுலு ஐயர்மாதிரம் தித்திரெழுத்து அப்படி அவனைத் தன்னைவிட்டோழித்தவர்களை மாத்திரம் கூட்டிதிலு ஒருத்தனை ஆறு விழுக்கினது தவ்வுக்குக்குக் கெறிச்சமாயிற்று. அதுக்கு அவர்கள் கூடவென்றவறிக் கோவென்றது தம்முள் ஒருவன் ஒருவனைக் கட்டிக்கொண்டு கெஷிரகத்தைய கரடிகளால் கடிதெய்வுவதுக் கொடுத்தே, உலோகாக்காய்த் வணக்கி வாழ்த்திப்பின்பு புதுப்படுத்தும் பரமார்த்த குருவின் சேஷன் விழக்கச்சற்றம் அஞ்சாதே போனாயோ, அடா! உனக்கு அத்தனை பெரிபெருக்கோ! ஒரு கைமட்டுமே! கொடுமேவைக்கப்பிறப்பே! நீ இனி உலோகத்திலாவாயோ? இனிக்குக்குப் புனைவருட்டெப்போவாயோ, உன்னதம் முழுதும் வற்றிக்காய உன் அடிமணலேயே காண்பாய் உன் அவனை அக்கினி மேய உன் வயறழன்று வற உன் பச்சம் முன்னாலே தீம்ப இனி இரயின் திக்குணமயின்று தித்திரவிடத்தையாசமித்த வெத்துகிடக்கவென்றார்கள்.

இப்படிப் பற்பல வசைபுகுதிட்டிக் கொடுத்த விரல் முதுகிப் பிதற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆகிலும் பதறின மிஸ்சுத்தனத்தி னால் அச்சேராமட்டுத் தஞ்சுக்குள் ஆற்றோடே போனவன் இங் குணெ ன்று ஒருவன் அழியவுமில்லை அவன் எவனென்று விசாரிக்கவுமில்லை. அந் தவரையிலே வழிபோக்கைப் புத்திமாமொருவன் சென்று மனநிர் ள்கையையா? ஏது வந்ததரிதம் என்ன சொல்லுங்கனென்று கேட் டான். அவர்களுமோ ஒழுங்குபட கட்டத்தைச் சொல்ல அவன் இ வர்கள் மிஸ்சுத்தனத்தை கன்றியக் கண்டுகொண்டு முன்னுதெ ளலாம் ஆயிற்று. கீழ்க் கண்டுகொண்ட வெகுமானத்தைச் செய்வீ ர்களாலு ஆற்றோடே போனவனை இங்கே அழைப்பிக்க என்ருத் திராணி உண்டி. வெகு வித்தை படித்தவருக்குமென்றான். அதித் துக் குருவானவர் சந்தாஷிப்பட்டு கீ இப்படிச் செய்தால் வழிக்கு னைத்திருந்த கார்ப்பத்தஞ்சு பணமும் உனக்கே தருவோமென்றார். அவனுங் கையில் ஏந்தின தடியை ஒங்கி இதிலேயாக்கும் இந்த வித்தை ஒட்டியிருக்கின்றது. கீழ்க் கண்டுகொண்ட வெகுமானத்தைச் செய்வீ ர்களால் முக்கிலே ஓர் அடி போட அவனவன் தா போரைச் சொ ள்வி என்னிக்கொண்டுவந்தால் அதுவருமிங்கே வந்திருக்கப்பண்ணு வேனென்றான். இப்படி அவர்களை நிறுத்தி முத்தி முத்திக் குருவின் மு துதின் மேலே பலக்க ஓர் அடி போட அவரும் அப்பாடா, கரண தான் குருவென்ன அவன் ஒன்றென்றான். இவ்வாறியல் எல்லா னாயும் ஒரு வீச்சு வீசவே அவர்களுக்குத் தங்கள் பெயர் வேறு வேறுக உச்சரிக்கவும் கண்டுகேற்றவும் ஆய் பெயரில் ஒருவனுங் குறையா மல் கிறக்கக் கண்டு ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆகையால் அந்நியப் பட்டு வந்து தேவ வித்தைக்காரனை மிகவும் துதித்துச் சொன்ன ப னத்தைக் கொடுத்தவிட்டுப் போனார்கள்.

THE ADVENTURES OF THE GURU NOODLE.

[By Beechi.]

First Story.

Of the passage over the River.—Continued from page 158.

Whilst they were thus discoursing, they spied a horseman coming from the other side. As only a single span depth of water was flowing in the river, he remained on horseback, and without being the least afraid, came hastily splashing through. On perceiving this, they cried out, "Alack! alack! if our Guru too had a horse, both he and we with him might descend into the river without fear." Then they began to entreat him, saying, "O Sir, you must by all means buy a horse." The Guru Noodle however replied, "we will talk of this matter hereafter."

So as the day was declining and the evening approached, he sent again to examine whether the river were asleep. Idiot accordingly took the same fire brand, and on immersing it for the purpose of examination, he found that the water did not spirt up in the least, as the fire had been before extinguished; so being greatly delighted, he ran off, crying, "Now is the time! now is the time! come along quickly, and do not open your mouths or make any noise; the time of the deep slumber of the river is come; there is no occasion now for fear or alarm." Upon Idiot's shouting out this good news, they suddenly started up, and without uttering a single word, all six of them cautiously descended into the stream. At each step, which was so planted that even the waves beaten up by their legs made no rippling sound, they raised their feet over the water, advanced them, pressed them down again, and with hearts beating pit-a-pat tripped along and passed the river.

As soon as they reached and ascended the bank, they were elated in proportion as they had before been sorrowful, and while they were jumping about, Fool who stood behind, counted all the rest without including himself. As he saw only five persons while he was counting, he took alarm, crying out, "Woe is me! woe is me! one is gone with the stream. Behold, Master, but five of us stand here." Having placed them all in a row, the Guru himself counted them two or three times over; but as he always reckoned, omitting him- self, he too pronounced that there were but five. Thus as one and all, each leaving himself out, added together only the others, it became certain among them that the river had swallowed up one.

On this account they howled bitterly, crying out "Alas! alas!" and embrac- ing one another exclaimed, "O thou cruel river. O thou more obdurate than a block, more savage than a panther. Hast thou not feared, yea but a little, to swallow up the disciple of the Guru Noodle, who is saluted, respected, worshipped and praised from one end of the world to the other? Wretch! hast thou such a daring spirit, thou son of a black bear; offspring of a cruel tiger! Shalt thou attain to a future world? shalt thou hereafter roll thy cool stream along? May thy source be totally dried up and scorched; may the glare dart upon the sand in thy bed; may fire feed upon thy waves; may thy meadows be parched and withered; may thy depths be filled with thorns, without mois- ture, without coolness, without even a mark to point out the place of thy for- mer existence, mayest thou be in future consumed away!"

Thus did they vent their abuse and railing, stretching forth their hands and cracking their fingers. Nevertheless, from their hasty stupidity, no one knew up to that moment which among them had been carried away by the river, and no one enquired who it might be. Just at that juncture, a sensible man who was travelling along the road came up, and touched with compassion de- manded, "How now Master, how now, tell me, what is this bustle about?" They in turn related to him in due order what had happened, and he fully perceiving their idiotism replied, "What has happened, has happened? If you will make me a suitable recompense, I have power to call hither him who is gone with the stream; for know, that I am deeply versed in legerdemain." To that the Guru rejoicing answered, "If you will do this, we will give you forty-five fanams which we have provided for our journey." Then the other raising a stick which he held in his hand, "Tis in this," said he, "that this art is contained. If you will range yourselves in a row, and as you receive a blow upon the back, will each reckon by calling out his name, I will cause all six of you to be here present." Having thus placed them, he first gave the Guru a thump on the back: "Holla!" cried he, "'tis I, myself, the Gu- ru." "One," replied the man. In this manner he gave a blow to all of them, and each repeating his name respectively and casting up the account, they agreed in finding that not one among the six was missing. Being there- fore astonished they came round the conjurer, and bestowing great praise on him, paid him the money which they had promised and went away.

ஆயிந்தோய்ந்து பார்ப்பதறிஞர் பெருமை.

இவ்வொத்துதேசத்தாசனாகிய யேமிகளன்பவர் தம் சிறுவயதிலே யாதொரு அறவனைச் செய்வதில் எதைத்தனைச் சொம்புள்வராய் ருத்தானெனக் கூறில், அவர் தம்மிடத்திற் கையொப்பம் வைக்கும் படிவருகிற் எவ்வகைப்பட்ட கடிதங்களையும் வாசித்துப் பாராமல் தன்னெனக் கையெழுத்தைப் போட்டனுப்பி விடுவன்தே. இக் கெட்ட பழக்கத்தை அவரை விட்டகற்றும்படி அவருடைய ஆசிரி யருகிய புக்கனென்பவர் வெகுநேரமாக ஆலோசித்துக் கடைபி டாக ஓர்நாளில் மேற்சொல்விப் இராச குமாரன் வேட்டத்திற்குப் போரும்படி புறப்பட்டிருக்கும் தருணத்தில் அவ்வாசிரியன்: "இரா ச குமாரன் தன் இராச்சியத்தைத் தனதாக விட்டுவிடுகிறென்று, எ ழுதின அப்படிப்பட்ட ஒரு கடுதாசியைக் கொண்டுவந்து கையெ ழுத்தப் போடுவித்துக் கொள்ளும்படி உபாயமாக அரசனிடத்திற் கொடுக்க இராச குமாரனுங் காரியமின்னதென வாசித்தறியாமல் வாடிக்கையின்படி கையெழுத்துவைத்து விட்டு வேட்டத்திற்குப் போய்விட்டார். சாயங்காலத்திற் நிரும்பிவந்தவுடனே ஆசிரியன் கையெழுத்துவைத்த அந்த உததியை இராசாவுக்கு வாசித்துக் கா ட்டிக் காரியமின்னவென்றறிவித்தான். உடனே இராசன் தாஞ்செய் த மதிவனைத்தப்பற்றி என்னிக் கண்ணீர்விட்டார். அவ்விராச கு மாரனின் துயரத்தை கீத்கும்படி புக்கனென்பவர் அந்தக் கையெ ழுத்தப் பறித்த கடுதாசியை அவர் கண்ணுக்குமுன்னே அக்கினிபிற் போட்டுவிட்டது போட்டார். அவ்வேளையிற்று: அ அவர் முன்னே துவக்கித் தம்மக்கும் பிறர்க்கும் வருவித்துக் கொண்ட கெட்டை அந் தருணத்தில் உற்றுணர்ந்து பார்த்தபடியுந் பிற்காலத்திற்றமதா சாட்சிக்கு யாதொரு அழிவுவராமல் ஏதுபண்ணிக்கொண்டார். ஆ சையினால் ஆயிந்தோத்து பார்த்தல் அறிஞர் பெருமையென்பவற் றையும், ஆயிந்தோய்ந்து பாராதவன் தான்சாவக் கடவனென்பவற் றையுமுற்றனருக்கன்.

To the Editors of the "Morning Star."

GENTLEMEN,

Will you be so kind as to insert the following instructive and interesting piece both in Tamil and English in an early number of your most valuable pa- per and oblige,

Batticotta 4th,
August 1841.

Your most obedient servant,

W. H. W.

Read a Paper before you sign it.

King James I. showed his aversion to business at a very early age; so much so, that he was in the habit of signing whatever papers were brought to him, without reading or making himself acquainted with their contents. To correct this pernicious habit, his tutor Buchanan, adopted the following scheme.— One day, when the young King was preparing to set out on a hunting excursion, he placed before him a document containing a formal abdication of his Kingdom. It was signed, as usual, without inquiry into its purport. On the return of James in the evening, Buchanan produced the paper, and pointed out its contents. At the sight of what he had done, the King burst into tears. Buchanan comforted him by throwing the document into the fire; at the same time seizing the opportunity of enlarging on the injustice which he might be guilty of to others, as well as to himself, should he hereafter persist in so in- dolent and injurious a practice.

பல பாஷைப் பழமொழி.

மிடிமைபாயினும் அடிமைநன்றன்
 ஊக்கமின்மை ஆக்கத்துக்கழிவு
 கசடருக்கில்லைக் கற்றோருறவு
 கோட்சொல்பவனைக் கொடுத்தேனென நினை
 அடக்கமுடையாரறிஞர், அஃதில்லார்கல்லார்
 வீம்புருப்பையில் வினையும் வீண்செடி
 வேலைக்குவைவேளை அவ்வேளையிற் செய்வேலை
 எட்பகையாயினுமுட்பகையாசா
 றுட்பபுத்திவான் திட்டிசுத்திமான்
 பத்திகொள்பவன் முத்தியுள்ளவன்
 மிஞ்சுவந்தீவைக்கினுங் கொஞ்சமும் பகைவையாய்
 கடுஞ்சொற்கேட்டல் காதுக்குக்கொப்பனம்
 பகைஞருறவு புகையெழுதெருப்பு
 வஞ்சாபாலாட்டினும் நஞ்சதாய்விட்டிடும்
 நாவிற்பிக்கும் நன்மையுந் தீமைபுய்
 வஞ்சருறவை வழுவிவிலகு.

காகிதப் பிரத்தியுத்தரம்.

(Answers to Correspondents.)

“S. R. M.” என்ற ஓர் கையெழுத்துக்காரன் அனுப்பின கடிதம் இற்றைக்குச் சில நாட்களுக்குமுன்னிதாய் வந்துசேர்ந்தது. அந்தை அச்சடிப்பதற்கு மிகுந்த உபயோகமில்லாதபடியால் அதற்கு முறைமையான பிரத்தியுத்தரமொழிதி அனுப்பியிருக்கும் அச்சடிப்பவர்களுடைய கைமோசத்தினால் இந்நாள்மட்டுத் தடங்கலாயிற்று.

We are obliged to Mr. John Casie Chitty for the communication he has sent us, but as it would be uninteresting to a great part of our Readers we beg leave to decline inserting it.

புதினச்சங்குகள்.

கண்டி.

கண்டியில் மொலான சங்கைபோன்ற சுப்பிரிங்கோடு கடிகவந்த வேளையில், மூன்று கொலுக்காரியங்கள் உண்டாயிருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று பெண் கொலுக்காரியம் அது பூரிமாலை மிகுதியும் முட்டுப்படுத்திப்போட்டது.

மேலும் ஆட்டுக்கடாய்களைக் களவெடுத்துக்கொண்ட களவுகாரியரும் கோட்டுக்கு ஏறிப்புகுந்தவிடத்தில். முன்மே இந்தக் காரியம் விளங்கிப் பாரப்படுத்தி மாத்தலைக்கு நீதவானாகிய மெஸிக் ஹீமெய்சாரா என்பவரின்வந்தி அறிந்துகொண்ட மட்டுக்குக் களவு போனது உடாங்குதான் என்பது தெளிவாய் இருந்தும் சுப்பிரிங்கோட்டு விளக்கத்தில அபுக்காத்து நயினர் முயற்சியின் படிக்குக்கேட்டு விளங்குதல் வேளையில், துரர்க்கிக்காரருக்குக் கூடு களவு கொடுத்தவனாகவும் இருந்த அவன் சுப்பிரிங்கோட்டிலேதானே இன்னொரு மறி ஆடுகள் எவுபோனதென்று சொல்லி அவைகளின் தோலையும் காட்டுகவந்திவ், களவருடைய பிரர்க்கிராசு எழுமிய ஆட்டுக்கடாய்கள் போனதென்ற முறைப்பாட்டுக்கும இப்போ உடைமைக்காரன் சொன்ன சொல்லுக்கும் வித்தியாசம் இருப்பதினாலும் கடாய்க்கும் மறிக்கும் வித்தியாசங்கள் மிகுந்திருப்பதினாலும் குற்றஞ்சாற்றப்பட்ட அவர்களை விடுதலைப்பண்ணுவதற்கார். இது சொல்லிக் கற்பத்தினாலா நதென்று தெளிவாய் விளங்கும்.

கீனம்.

சினதேச புத்த புதினங்களைத் திரட்டிச் சுருக்கிச்சொல்லுகல், பிற இட்டவைகளின் உதவி) இவ்விவில்காரருடைய பட்டாளங்கள் சனத்துக்குப்போய்க் கந்தன் பட்டணத்திற்கேர்ந்து அப்பட்டன

த்தை முறியடித்தபொழுது சினரெல்லாரும்பயந்து கெடும்படித் தீவில்காரருக்கு, கூய் இலட்சம் ரூபாத்தருவோமென்று சம்மதம் தரப் பொருத்தனைபண்ணினதினால் இவ்விவில்காரர் திருப்பய்யுள் கந்தன் நகரினைச் சினருக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். இன்னுஞ் சினர் இவ்விவில்காரருடைய கப்பலென்றென்னியாபாரத்துக்கெதும் வந்த ஸ்பானியருடைய கப்பலொன்றை எரித்ததினால் அதற்காகவும் கசுது. இறைசால் ஸ்பானியருக்குக் கொடுத்து வுப்படிபே வெதுணை நடட்டடைந்தார்கள். இன்னுஞ் சினருடைய தாறு படைக்கப்பட்டனம் வேறஞ் சில மரக்கலங்களும் அழிந்துபோயின. ஒரு பெரிய கிராமமும் ஆயிரஞ்சிற்பம் பருத்திப்பஞ்சும் இன்னுயி துன்பான பட்டங்கலும் நெருப்பினும் அழிந்தபோயின. இன்னுஞ் சினரில் உத்பெயரும் இவ்விவில்காரரில், எவ் பெரும் யத்தத்தல் இறக்கப்பெனதுமன்றி இவ்விவில்காரரில் நாற்பத்திரண்டுபேர் கையறும்பட்டார்கள்.

சினத்தில் இவ்விவில்காரருடைய பட்டாளங்களில் அதிகமானதும் உண்டுபட்டிருந்தது. இத்தவேளையிற்றினே சினர் புத்தத்தல் களவுதப்படுஞ் சினருடைய செவ்தியுண்டாயிற்று. மேலுஞ் சினர் இவ்விவில்காரர்கடல் மிகுந்த வம்மங்கொண்டு அவர்கள் இயந்தத்தையுங் குடித்துப்போட அவர்கொண்டவர்க்கப்போல அவர்களுடைய செவ்கைகளினால் அறியப்படுகது.

SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

We understand that Mr. Cyrus Godfried Kock, one of the Proctors of the District Court of Jaffna is likely to be appointed as a Proctor of the Hon'ble the Supreme Court.

We learn that a Boy was recently bitten by a Snake (supposed to be a Cobra Copella) at Carrooor in the evening soon after sunset and died the next morning. The Rev. Mr. Percival expects to leave Jaffna on Monday or Tuesday next for Batticaloe to attend the District Meeting of the Wesleyan Mission.

COLOMBO.

Mr. Jeffery's Godowns in Prince's Street were entered on Tuesday night by robbers, who got in by scaling the back wall and then digging up the floor under one of the doors. Fortunately the safes in which the cash, plate and other valuables are kept were too strong for them, so that they only broke open a writing desk and some cases, the contents of which they threw about. No clue has yet been obtained by which these daring burglars may be apprehended.—Obs. Aug. 26.

KANDY.

By the last accounts the Kandy Sessions were still going on with criminal business. Three Murder cases had been tried, and the prisoners all convicted of Manslaughter, although one of them was charged with killing a woman, which is said to have puzzled some of the Jurors amazingly. A case in which the accused got off in consequence of verbal error in the indictment deserves particular notice. Two Malabars were committed for stealing Goats, by C. R. Mercer Esq. District Judge of Mutelle, before whom the charge appeared to have been clearly proved. The crown Prosecutor Mr. Staples, taking the depositions as his guide framed the indictment accordingly, but before the Supreme Court the owner swore that he had lost two Sheep, and produced their skins; whereupon Mr. Wilmot—proctor for the prisoners—immediately moved the Court for an acquittal of his clients, because the indictment accused them of stealing Goats, whereas it now appeared no goats had been stolen—sheep and goats being very different animals. The Prisoners were of course instantly discharged; and though it is to be regretted that crime should not be punished, it is gratifying to see this great principle of British Jurisprudence so fully recognised in a distant and half-civilized colony.—ib.

MADURA.

We regret to report the demise, on the 7th Instant (August) of R. Annayy Reo, Tasildar for nearly 11 years of the talook of Mayloor. He had previously served in Madura in different grades for 22 years. His father who is still living, was originally from Arcot. The deceased was distinguished for his integrity and general uprightness of conduct.—Communicated.

CHINA.

From the Canton Press, May 29.

RENEWAL OF HOSTILITIES.—We stated last week that every thing at Canton bore so warlike an aspect that we should probably have to report the commencement of hostilities in this day's issue. We shall relate in order the occurrences at Canton since Friday, the 21st, promising that up to the moment of our writing this, no later accounts than of the 25th have been received from Canton and of the 26th from Whampoa, but it is probable that we shall have to add later intelligence before our paper goes to press.

On the 21st Capt. Elliot issued at Canton the following.

[Continued in the Supplement.]

SUPPLEMENT TO THE

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

சஞ்சிகை. யௌ.] துஷாசக (௨௩). புரட்டாதி மூ. ௨ திகதி. வியாழக்கிழமை.

Thursday, Sept. 2, 1841.

[No. 17.]

[Continued from page 168.]

CIRCULAR.

'In the present situation of circumstances, Her Britannic Majesty's Plenipotentiary feels it his duty to recommend that the British and other Foreigners now remaining in the Factories should retire from Canton before sunset.

CHARLES ELLIOTT,
H. M. Plenipotentiary.

British Factory, 21st May, 1841.

Even without this notice, the warlike preparations made by the Chinese in every direction were so apparent, that it had become too palpable that the Chinese contemplated commencing hostilities probably on that very day; in many of the packhouses and even on their roofs, guns had been planted; every street leading to the river's edge had become a masked battery, and pennons and flags were flying over every one of them; soldiers were seen everywhere and even in the Hong merchant's warehouses, whilst teas were being weighed a party returning on Friday from one of these Hongs saw whilst passing to the foreign factories in a boat, many of these batteries, the soldiers in which for amusement's sake pointed the guns at them, without however otherwise molesting them. The whole river side from French folly to the most northern end of Canton presented one continued line of fortification, and a large number of guns were planted on Dutch and French follies. A new fort had been built at Shaming, and it was known that an immense number of fire rafts had been prepared in many creeks, in different parts of the river. In fact the magnitude of the Chinese preparations prove that they were now bent upon the most determined resistance, and to drive the English out of the river without much greater loss of time, and that to effect this a simultaneous attack on the different positions of the English was intended. How far the latter arrangement, in providing the Chinese Government with large sums of money may have enabled them to prepare thus formidably, it would be a somewhat curious calculation to make. H. M. Plenipotentiary will probably be able to throw some light on this subject; he has indeed proved himself a most generous enemy, and the Chinese have no reason to complain that fair play has not been given them.

Pursuant to the above notice of Capt. Elliot all foreign merchants then at Canton, with the exception of two, left their factories, the last embarking at 6 o'clock in the afternoon, and from what occurred after, we have little doubt that it was intended to have surprised all the foreign merchants that very night, and to have carried them off prisoners had they escaped death at the hands of the infuriated mob. They have indeed had a most providential escape.

Owing to its being nearly calm and to a strong ebb-tide, the schooner *Aurora*, with several British merchants on board, and H. M. Cutter *Louisa* remained anchored opposite the Factories, and it was observed that the suburbs of Canton presented an appearance of more than usual quiet. All the innumerable boats which are in peaceful times seen on the river, gaily lighted up, were no longer there, and the foreign factories were, with the exception of two, dark and silent. Soon after six H. M. S. *Modeste* and *Algerine* moved from their anchorage in the Macao passage and anchored as close to the town as the water would permit, nor did this seem for the time to attract much attention. At a little past ten however a blaze of light in the direction of Fatees was observed, and was soon found to proceed from several fire rafts or junks floating down fast with the tide upon the cutter and schooner which were in considerable danger, the tide still ebbing, and weighing anchor would have brought them nearer to the range of the guns from the company's gardens and others which had by this time opened upon them, and kept up a smart fire by which the cutter was hit twice and the schooner once. The two small vessels were therefore obliged to remain at anchor, exposed to the fire from the battery at Shaming, the cutter returning the fire gallantly, and forcing by her fire six large cargo boats that bore down on her in the wake of the fireships, and probably filled with soldiers to board her to sheer off, when the steamer *Nemesis* came down upon the fire ships and towed them out of harm's way opening at the same time a tremendous fire from her two thirty pounders. H. M. S. *Modeste*, *Algerine*, and *Pylades*, had mean while also opened their fire and a brisk cannonade ensued, maintained chiefly against the new fort at Shaming where the guns were served with great gallantry. The firing was kept up during part of the night, and the cutter and schooner were at last, by the tide turning, enabled to move out of range of the shot, into the Macao passage. H. M. S. *Aligator* and *Pylades* were at one time we learn, in imminent danger from the fire ships, but the opportune arrival of the boats of H. M. S. *Herald* which towed them on shore, saved them. Early in the morning of the 22nd the work of destruction at Shaming was re-

commenced by H. M. S. *Modeste*, *Pylades* and *Algerine*, and the Steamer *Nemesis*; the fort was after a heavy cannonade silenced and destroyed, and eight very fine new brass guns found in it. Meanwhile a number of war junks were seen issuing from a creek opposite Fa-tee, and the Steamer *Nemesis* went to meet them, but they, unwilling to have any thing to say to so formidable an antagonist, retreated again to the creek, and the Steamer again gave her assistance at Shaming; which was so sooner perceived by the junks than they came out a second time. This time however the Steamer was not content with merely driving them back, but followed them into the creek; what passed there from the position of our informant was hid from his view, but loud reports and immense volumes of white and black smoke rising into the air at short intervals, but too plainly told that the work of destruction was actively going on there. In less than 3 hours upwards of forty war junks were set fire to and blown up, a sight which can have been any thing but pleasing to Yin-shan, the rebel quelling general. The return of the *Nemesis* from this successful expedition followed by the *Herald* and her own boats is described as affording a sight in the highest degree cheering and comical at the same time. The Steamer was covered all over with the flags and pendants captured from the junks; the boats crews were all arrayed in handsome mandarin dresses and caps; and the crew of one boat, in order to be perfect in their new costume, had each man of them, a tail, *more sinico*, dangling from under their caps, which we hope were the spoils from living Chinese, who saved their lives by leaving their tails behind. The loss of life in this exploit is said not to have been great, the Chinese having had ample time to save themselves by flight before the vessels blew up. We are sorry to have to record one casualty on board the Steamer; her gallant commander, Captain Hall, was severely wounded in the hand by the bursting of a rocket. During the action at Shaming the rigging and spars of the *Modeste* were a good deal cut up and three men wounded; we have not heard of any casualties on board the other two ships. After the destruction of the Shaming fort, the ships of war retired to their anchorage in the Macao passage, waiting for the squadron and forces on their way up the river.

On the 23d the whole of the forces, naval as well as military, had by the Macao passage arrived to within four or five miles of Canton, and even H. M. Ship *Blenheim*, had been able in spite of her great draught of water to proceed thus far. A great many Chinese chop-boats were seized at Whampoa by the British, and they afforded excellent conveyance for the troops. On the 24th, H. M. 26th Regiment, under command of Lieutenant Colonel Mountain, took possession again of the foreign factories and were just in time to save the greater part of them from destruction, driving from thence a mob of soldiers and thieves that had begun carrying away whatever they could.

On the 25th the British troops under command of Sir Hugh Gough were landed to the north west of Canton: the Chinese did not oppose their landing but when they had left the banks of the river a large body of Tartar soldiers came down to attack the Steamer *Nemesis* then lying quite close to the shore. When near enough to do so with effect, the steamer sent grape shot amongst them with dreadful effect: many of the Tartars here bit the dust: the others fled with great precipitation.

On account of the difficulty of the ground, much delay was experienced in getting the guns and howitzers up; but this was accomplished by dint of great exertion and perseverance. The English had been able to press into service, for dragging up the guns, a number of Chinese coolies, how obtained we know not.

In a very short time the four forts to northward of Canton and a Tartar encampment were in possession of the English, and all the Tartar troops driven into the city, and the cannon planted on heights so as to command the town. The Tartars, we are told, made a sortie, and on approaching the English, there made a manoeuvre which by the former was mistaken for a retreat; they disorderly followed the English into a low ground, where they found themselves surrounded. A most destructive fire was now poured upon them, and a very great number of Tartars are said to have been killed. The loss of the English we have not heard stated with any degrees of accuracy, but is said to have been but small. Since the occupation of the heights to the northward of Canton and since the resumption of negotiations, the troops have remained encamped there, and we are told are being provided with provisions from the city. We learn that the inhabitants of a village near the encampments of the British troop made an attack upon them, and that in consequence Major Pratt, *Cameronians*, was sent to punish the offenders, which was effectually done. When these in the city became aware of this partial resumption of hostilities, a number of white flags were exhibited on the walls, as a sign that that they at least had no stomach for fighting.

The number of fire rafts prepared by the Chinese must have been enormous; they have been seen on all parts of the river between Canton and the Bogue, some were sent down upon the *Wellesley* (anchored off the Bogue) from Chuenpee; others at Second Bar upon the *Futty Salam* (ashore there) and the *Scateby Castle*, and the Naval Senior commander has, we hear, issued a notice to the Chinese that any village from which a fire raft shall be seen to come, or the village nearest to the spot, whence the fire raft shall have been sent, is to be destroyed, so as not to leave one stone upon the other. In prosecution of this threat the *Sulphur* and *Aligator* have completely destroyed a village near Half Way Pagoda, whence fire-rafts had been sent amongst the British shipping, and it is to be hoped that this severe example will have the desired effect. H. M. Plenipotentiary has also issued a proclamation to the people of Canton, saying that having on several occasions been treacherously dealt with by the Emperor's commissioners, he now intends to drive them and their troops out of Canton, and warns the peaceful inhabitants to leave the town without delay, in order not to be made to suffer for the faults of their mandarins.

PUBLIC NOTICE TO H. M.'s SUB ECTS.

Macao, 5th June, 1841.

The perfidy of the imperial Commissioners having ensured a course of brilliant operations, by land and water, placing H. M. forces in commanding positions over the walls of Canton, the authorities, on the 27th ultimo, made overtures for the prevention of further hostilities, upon which the following terms were granted to them.

1st. It is required that the three Imperial Commissioners and all the troops other than those of the province quit the city within six days, and proceed a distance upwards of sixty miles.

2d.—Six millions of dollars to be paid in one week, for the use of the Crown of England, counting from the 27th May. One million payable before sun set of the 27th May.

3d.—For the present the British troops to remain in their actual position; no additional preparations on either side. If the whole sum agreed upon be not paid within seven days it shall be increased to seven millions; if not within fourteen days, to eight millions; if not within twenty days, to nine millions. When the whole be paid all the British forces, to return without the Bocca Tigra, and Wangtong and all fortified places within the river to be restored, but not to be re-armed till affairs are settled between the two nations.

Losses occasioned by the destruction of the factories and of the Spanish brig *Bilbaino* to be paid within one week.

5th.—It is required that the Kwangchowfoo shall produce full power to conclude these arrangements on the part of the three Commissioners, the Governor general, the General of the garrison, and the Fooynen having their Excellencies's seal.

Seal of the Kwangchowfoo.

An extensive evacuation of troops having taken place from the city, with their arms, but without display of banners, and five millions of dollars being paid up, and securities taken for the remainder, H. M. forces have retired from their positions over the city. The places to be restored will be delivered-up as soon as the departure of the two Imperial Commissioners has been ascertained, and officially reported by the officer left in command before Canton.

In this brief campaign of less than ten days a resolute night attempt to destroy the ships of war by fire and other means has been repelled; a flotilla of upwards of 100 sail of armed and fire vessels, has been destroyed; a line of works, mounting upwards of sixty pieces of artillery, has been carried; and by an unsurpassable combination of masterly disposition, ardour, and constancy, a small British force (moved through a country possessing excessive difficulties, in the face of a numerous army,) wrested from the enemy in the short space of ten hours a line of fortified and steep heights protected by a well sustained fire from the city walls; and dislodged the heavy and menacing mass of troops from a strong encampment on the left of their positions.

The whole course and results of these most remarkable and admirably executed operations will reflect lasting honor upon the distinguished officers under whose command they have been achieved, and upon the arms of the force taking part in the success.

(Signed) CHARLES ELLIOT,
Her Majesty's Plenipotentiary.

From the *Bengal Hurkaru Extra*; August 10.

By the arrival of the *Moulmein* from China, we have, through the kindness of Messrs. Lyall, Matheson and Co; been put in possession of intelligence more than one week later than that inserted above. There is no news of very great importance, but knowing that, at the present crisis, the utmost anxiety exists relative to the state of affairs at Canton, after the engagement, we have culled several items from the China Papers, which we hasten to lay before our readers. The *Queen* steamer had arrived, with the Commodore on board, and it is said that a portion of the force would at once proceed to Amoy. We are sorry to add, that considerable sickness is prevailing among the troops. The enemy are again preparing fire-rafts, and giving

other indications of a speedy renewal of hostilities.

Feeling of the Chinese.—The latest news from Canton, brought by an U. S. merchant, is, that an Englishman's head is exhibited on a pole inside the city, and the exasperation of the country people against us is beyond description or conception; they appear from this report, to be thirsting to drink our blood. On the other hand we have heard that the Hong have invited the British merchants to return to Canton, and resume business; and Mr Wildredge, of the house of Messrs. Lindsay and Co. and Mr. Murrow, of the house of Messrs. Jamieson and How, are residing quietly in the old English factory.

Ibid.

Sickness at Hong-Kong.—We are very sorry to report that sickness prevails to a great extent amongst the army and navy at Hong-Kong; the late arduous duties at Canton, the very wet and bad weather, the exhalations from the paddy fields, and probably, disappointment of the hopes conceived, have prostrated a large proportion of our gallant men on the bed of sickness. The sickness is now, we understand, equally divided among the army and ships, and it is not supposed that any movement to the northward can take place before the first week next month. The fever has this time not only attacked privates and sailors; but as already, Sir Fleming Senhouse has fallen a victim to it, and many other officers are now suffering under it. Capt. Elliot, we are sorry to learn, has been laid up for a week past; Mr. Morrison is likewise ill; and Mr. Fearon, one of the interpreters, has been very dangerously ill. The service in the paddy fields near Canton with a burning June sun has been a most trying one, and we fear, that the ransom exacted from the Chinese, may yet cost as many valuable lives.—*Ibid.*

The Trade.—Our accounts from Canton are to the 14th. At that time there was no interruption in trade, and we learn that several chops of teas had been sent to the American ships at Whampoa. The English ships were there discharging their cargoes. The foreign residents at Canton were few, not exceeding, we believe, four or five, in number, American and English. The latter, however, we think, will consider it expedient to leave, particularly since Captain Elliot, only a few days since, gave their friends warning that he considered their stay at Canton, or the remaining of their Ships at Whampoa, any thing but safe.—*Ibid.*

Funeral of Sir H. Le Fleming Senhouse.—It is with deep and sincere sorrow we have to announce to our readers the death of Sir Humphrey Le Fleming Senhouse, K. C. H., Senior naval officer of Her Majesty in China. This much lamented event took place on board Her Majesty's ship *Blenheim* on Monday the 14th instant, at half past eight o'clock in the morning, and the immediate cause of the veteran commander's death, was a violent fever brought on by great physical and mental exertions, and by exposure to the sun during the late expedition to Canton.

By the last accounts from Canton, we observe that the Chinese are again preparing rafts at Kinshan (the place to which General Yihshan has shifted his camp.) Quantities of match-string (for firing off their match locks) and military weapons have arrived in the city, and large sums of money, amounting to several millions of taels, chiefly the product of the land tax, have been sent to Canton from different parts of the country. This intelligence is taken from their own official papers.—*Ibid.*

NOTICE.

With reference to the notice in the last No of the Morning Star the undersigned begs to acquaint the public that the Medicines have already arrived and are exposed for sale in his House in the 1st Cross Street of the Pettah.

Jaffna, August, 30, 1841.

G. H. LUMBRUGGEN.

அட்டவணை—CONTENTS.

இந்து தேசச் சரித்திரம்	161	Brief Historical view of India	161
தென் சமுத்திரத் தீவுகளில்	ib	From Williams' Missionary Enter-	
பந்த சங்கதி	162	prizes in the South Seas	162
திரட்சுண்ணியவழி	163	Way of Salvation	163
இலக்கணக் களஞ்சியம்	ib	On Tamil Grammar	ib.
கணக்கு கிடை	164	Answer to the Question in Mathe-	
நயனசாலத்திர கரு	165	matics	164
எழுபது வெள்ள வானர சேன		The Optical Query	165
க் கணக்கு	ib.	The seventy vellsams of Monkeys	
பரமார்த்த குருவின் கதை	166	spoken of in Ramayanum	166
சூய்ந்தோய்த்து பார்த்தவழி		The Adventures of Guru	
ர் பெருமை	167	Noodle	167
புதினச் சங்கதிகள்	168	A Story	ib.
		Answers to Correspondents	168
		Summary of News	ib.